

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА, СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛОМ

(*"Сл. лист СРЈ - Међународни уговори", бр. 10/2001*)

ЧЛАН 1

Потврђује се Европска конвенција о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, сачињена 20. априла 1959. године у Стразбуру и Додатни протокол уз Европску конвенцију о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, сачињен 17. марта 1978. године у Стразбуру у оригиналу на француском и енглеском језику.

ЧЛАН 2

Текст Конвенције и Додатног протокола у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Владе потписнице, чланице Савета Европе,

Сматрајући да је циљ Савета Европе да оствари тешње повезивање између својих чланова;

Уверене да се усвајањем заједничких прописа у области правне помоћи у кривичним стварима може постићи овај циљ;

Сматрајући да је правна помоћ питање повезано са питањем издавања које је већ било предмет конвенције од 13. децембра 1957;

Договориле су се о следећем:

Део I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

1. Стране уговорнице се обавезују да, према одредбама ове конвенције, пружају једна другој најширу могућу правну помоћ у сваком поступку који се односи на кривична дела чије кривично гоњење, у тренутку када је затражена помоћ, спада у надлежност судских органа стране молиље.

2. Ова конвенција се не примењује на извршење одлука о хапшењу и пресуда нити на војна кривична дела која не представљају обична кривична дела.

Члан 2

Правна помоћ може да се одбије:

(а) ако се захтев односи на кривична дела која су, по оцени замољене стране, политичка кривична дела или дела повезана с политичким кривичним делима или фискална кривична дела;

(б) ако замољена страна сматра да би удовољење захтеву могло да повреди њен суверенитет, безбедност, јавни поредак или интересе од суштинског значаја за земљу.

Део II

ЗАМОЛНИЦЕ

Члан 3

1. Замољена страна ће, у складу са начинима које предвиђа њено законодавство, извршавати замолнице које се односе на кривичне предмете које јој буду упутили судски органи стране молиље, а које се односе на обављање истражних радњи или достављање доказног материјала, досијеа или докумената.

2. Ако страна молиља жели да сведоци или вештаци дају исказ под заклетвом, она ће то изричито затражити, а замољена страна ће томе удовољити ако то није у супротности са њеним законодавством.

3. Замољена страна може да достави само оверене преписе или фотокопије затражених досијеа или докумената. Међутим, ако страна молиља изричито затражи достављање оригинала, захтеву ће се удовољити у границама у којима је то могуће.

Члан 4

Ако страна молиља изричито затражи, замољена страна ће је обавестити о времену и месту извршења замолнице. Органи и лица стране молиље могу да присуствују овом извршењу ако на то пристане замољена страна.

Члан 5

1. Свака Страна уговорница ће моћи у тренутку потписивања ове конвенције или предаје свог ратификационог инструмента или при-ступања да, у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, задржи себи право да извршење замолница ради претреса или заплене предмета подреди једном или више следећих услова:

(а) кривично дело на које се односи замолница треба да буде кажњиво према закону стране молиље и замољене стране;

(б) кривично дело на које се односи замолница треба да може да буде предмет издавања у замољеној држави;

(ц) извршење замолнице треба да буде у складу са законом замољене стране.

2. Када је Страна уговорница дала изјаву у складу са ставом 1. овог члана, свака друга Страна може да примени одредбу о реципроцитету.

Члан 6

1. Замољена страна може да одложи предају предмета, досијеа или документа чије је достављање затражено, ако су јој они потребни за кривични поступак који је у току.

2. Предмете, као и оригинале досијеа и исправа, који буду достављени ради извршења замолнице страна молиља ће, што је могуће пре, вратити замољеној страни, осим ако се она истих не одрекне.

Део III

ДОСТАВЉАЊЕ ПРОЦЕСНИХ АКТА И СУДСКИХ ОДЛУКА - ДОЛАЗАК ПРЕД СУД СВЕДОКА, ВЕШТАКА И ЛИЦА ПРОТИВ КОЈИХ СЕ ВОДИ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК

Члан 7

1. Замољена страна ће приступити достави процесних аката и судских одлука који јој буду послати у том циљу од стране молиље.

Достављање ће моћи да се изврши једноставним слањем акта или одлуке примаоцу. Ако страна молиља то изричито затражи, замољена страна извршиће доставу на неки од начина који предвиђа њено законодавство за сличне доставе или на посебан начин који је у складу са овим законодавством.

2. Достављање се доказује потврдом која садржи датум и потпис примаоца или изјавом замољене стране којом се доказује чин, начин и датум доставе. Један или други од ових докумената биће одмах враћен страни молиљи. На захтев стране молиље, замољена страна ће тачно назначити да ли је достава извршена у складу са њеним законом. Ако достава није била могућа, замољена страна ће о томе одмах обавестити страну молиљу уз навођење разлога.

3. Свака Страна уговорница ће моћи у тренутку потписивања ове конвенције или предаје свог ратификационог инструмента или приступања да затражи, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да позив за долазак пред суд, који се односи на лице против кога се води кривични поступак а који се налази на њеној територији, буде предат њеним органима у одређеном року пре датума утврђеног за долазак пред суд. Овај рок ће бити тачно назначен у поменутој изјави и не може бити дужи од 50 дана.

Водиће се рачуна о овом року ради утврђивања датума за долазак пред суд и приликом предаје позива.

Члан 8

Сведок или вештак који се није одазвао на позив да дође пред суд који је био позван неће моћи, чак иако би овај позив садржавао судску наредбу, да буде подвргнут било каквој санкцији или мери принуде, осим ако својевољно не оде касније на територију стране молиље или је од ње поново позван да дође пред суд.

Члан 9

Новчана накнада, као и трошкови боравка и путни трошкови које страна молиља надокнађује сведоку или вештаку обрачунавају се од места боравка сведока или вештака и биће одобрени у износу који је бар једнак износу предвиђеном у тарифама и прописима који важе у држави у којој треба да дође до саслушања.

Члан 10

1. Ако страна молиља сматра да сведок или вештак треба лично да се појави пред њеним судским органима, она ће то навести у захтеву за достављање позива а замољена страна ће позвати тог сведока или вештака да дође пред суд.

Замољена страна доставиће одговор сведока или вештака страни молиљи.

2. У случају предвиђеном у ставу 1. овог члана, у захтеву или позиву треба да буде назначен приближан износ новчане накнаде, као и трошкова боравка и путних трошкова који треба да се надокнаде.

3. Ако се замољеној страни поднесе захтев у том смислу она може да одобри аванс сведоку или вештаку. Аванс ће бити наведен у судском позиву и надокнађен од стране молиље.

Члан 11

1. Ако страна молиља захтева да се лице лишено слободе појави лично као сведок или ради суочења, оно ће бити привремено предато на територији на којој треба да дође до саслушања, под условом да буде враћено у року који одреди замољена страна и у складу са одредбама члана 12. у мери у којој оне могу да се примене.

Предаја може да се одбије:

(а) ако се лице лишено слободе с тим не сагласи,

(б) ако је његово присуство потребно у кривичном поступку који је у току на територији замољене стране,

(ц) ако би услед предаје могло да дође до продужења његовог лишења слободе, или

(д) ако постоје други важни разлози против његовог спровођења на територију стране молиље.

2. У случају предвиђеном у претходном ставу и придржавајући се одредаба члана 2, спровођење лица лишеног слободе преко територије неке треће државе, чланице ове конвенције, одобриће се на захтев уз који су приложена сва потребна документа, а који Министарство правде стране молиље упућује Министарству правде стране замољене за транзит.

Свака страна уговорница може да не одобри транзит својих држављана.

3. Предато лице треба и даље да буде лишено слободе на територији стране молиље и, у случају потребе, на територији стране замољене за транзит, осим ако страна замољена за предају не затражи његово пуштање на слободу.

Члан 12

1. Сведок или вештак, без обзира на његово држављанство, који се појављује пред судским органима стране молиље на основу позива који му је достављен, не сме да буде судски гоњен, ни притворен, нити подвргнут неком другом ограничењу личне слободе на њеној територији за дела или осуде за дела која је починио пре напуштања територије замољене стране.

2. Било које лице, без обзира на своје држављанство, које на позив приступи пред судске органе стране молиље да би пред њима одговарало за дела која се кривично гони не може да буде судски гоњено, ни притворено, нити подвргнуто било каквом ограничењу личне слободе за дела или осуде за дела која је починио пре свог напуштања територије замољене стране а која нису наведена у судском позиву.

3. Сведок, вештак или лице против кога се води кривични поступак губи заштиту која му је дата на основу овог члана ако није напустио, иако је за то имао могућности, територију стране молиље у року од петнаест дана пошто су му судски органи саопштили да његово присуство више није потребно, или се на њу вратио пошто ју је напустио.

Део IV КАЗНЕНА ЕВИДЕНЦИЈА

Члан 13

1. Замољена страна доставиће, у мери у којој би њени судски органи сами могли да их добију у сличној прилици, изводе и обавештења из казнене евиденције која јој затраже судски органи једне Стране уговорнице ради потреба везаних за кривични предмет.

2. У случајевима који нису предвиђени у ставу 1. овог члана удовољиће се сличном захтеву под условима које предвиђају законодавство, прописи или пракса у замољеној држави.

Део V ПОСТУПАК

Члан 14

1. Захтеви за правну помоћ треба да садрже следеће податке:

(а) назив органа од кога потиче захтев,

(б) предмет и основ захтева,

(ц) ако је могуће, идентитет и држављанство датог лица, и

(д) име и адресу примаоца ако је потребно.

2. У замолницама предвиђеним у чл. 3, 4. и 5. ће се, осим тога, навести оптужба и кратак опис дела.

Члан 15

1. Замолнице предвиђене у чл. 3, 4. и 5, као и захтеве предвиђене у члану 11. Министарство правде стране молиће упутиће Министарству правде замољене државе и вратиће се истим путем.

2. У хитним случајевима, поменуте замолнице ће непосредно моћи да упуте судски органи стране молиће судским органима замољене стране. Оне ће бити враћене заједно са списима који се односе на извршење на начин предвиђен у ставу 1. овог члана.

3. Захтеве предвиђене у ставу 1. члана 13. судски органи ће непосредно моћи да упуте надлежној служби замољене државе, а одговори ће моћи непосредно да се врате преко ове службе. Захтеве предвиђене у ставу 2. члана 13. Министарство правде стране молиће упутиће Министарству правде замољене стране.

4. Захтеви за пружање правне помоћи који нису предвиђени у ст. 1. и 3. овог члана, а пре свега захтеви за вођење истраге која претходи кривичном гоњењу могу бити предмет директног општења између судских органа.

5. У случајевима када је директно достављање допуштено овом конвенцијом, оно ће моћи да се обавља посредством Међународне организације криминалистичке полиције (Интерпол).

6. Свака Страна уговорница ће моћи у тренутку потписивања ове конвенције или предаје ратификационог инструмента или приступања, да у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, саопшти било да сви или неки захтеви за пружање правне помоћи треба да јој

се упуте другачије него на начин који предвиђа став 2. овог члана, или да затражи да се, у случају предвиђеном у ставу 2. овог члана, препис замолнице достави истовремено његовом Министарству правде.

7. Овај члан не дира у одредбе билатералних уговора или аранжмана који су на снази између страна уговорница, према којима се предвиђа директно достављање захтева за пружање правне помоћи између органа две стране.

Члан 16

1. Осим одредаба става 2. овог члана, превод захтева и прилога се неће тражити.

2. Свака страна уговорница, у тренутку потписивања или предаје свог ратификационог инструмента или приступања, ће моћи у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да задржи право да захтева да јој се молбе и прилози упућују заједно са било преводом на њен језик или преводом на било који од званичних језика Савета Европе или на језик који ће она навести. Друге стране ће моћи да примене одредбу о реципроцитету.

3. Овај члан не дира у одредбе које се односе на превођење захтева и прилога садржаних у уговорима или аранжманима који су на снази или до којих ће доћи између две или више страна уговорница.

Члан 17

Списи и документа који су достављени у складу са применом ове конвенције биће ослобођени свих формалности легализације.

Члан 18

Ако орган, који је замољен за пружање правне помоћи, није надлежан да поступи по захтеву, службено ће га упутити надлежном органу своје земље и, у случају да је захтев упућен директно, о томе ће на исти начин обавестити страну молиљу.

Члан 19

Свако одбијање правне помоћи биће образложено.

Члан 20

Осим одредаба члана 9, извршење захтева за пружање правне помоћи не подразумева накнаду било којих трошкова, осим оних који су настали поводом вештачења на територији замољене стране и предајом лица лишених слободе обављеном у складу са чланом 11.

Део VI ДОСТАВА РАДИ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА

Члан 21

1. Свака достава коју упуту једна страна уговорница ради вођења кривичног поступка пред судовима друге стране биће предмет општења између министарства правде. Међутим, стране уговорнице ће моћи да користе могућност предвиђену у ставу 6. члана 15.

2. Замољена страна обавестиће о даљем поступку по достави и ако је потребно доставиће препис донете одлуке.

3. Одредбе члана 16. ће се применити на доставе предвиђене у ставу 1. овог члана.

Део VII РАЗМЕНА ИЗВЕШТАЈА О ПРЕСУДАМА

Члан 22

Свака од страна уговорница даће заинтересованој страни извештај о кривичним пресудама и каснијим мерама које се тичу држављана те стране, а које су уписане у казнену евиденцију. Министарства правде достављаће један другом ове извештаје бар једанпут годишње. Ако се дотично лице сматра држављанином две или више страна уговорница, извештаји ће се достављати свакој од заинтересованих страна осим ако је то лице држављанин стране на чијој је територији осуђено.

Део VIII ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 23

1. Свака Страна уговорница ће моћи у тренутку потписивања ове конвенције или предаје свог ратификационог инструмента или приступања, да изрази резерву у погледу једне или више одређених одредби Конвенције.
2. Свака Страна уговорница која је изразила резерву одмах ће повући када то прилике буду дозвољавале. Резерве се повлаче путем нотификације упућене Генералном секретару Савета Европе.
3. Страна уговорница која је изразила резерву у погледу једне одредбе Конвенције може да захтева примену ове одредбе од друге стране само ако ју је и она сама прихватила.

Члан 24

Свака страна уговорница ће моћи у тренутку потписивања ове конвенције или предаје свог инструмента о ратификацији или приступању, да наведе у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, које ће органе сматрати судским органима у циљу ове конвенције.

Члан 25

1. Ова конвенција ће се примењивати на матичне територије страна уговорница.
2. Она ће се примењивати у погледу Француске, и на Алжир и прекоморске департмане, а, у погледу Италије, на територију Сомалије под италијанском управом.
3. Савезна Република Немачка ће моћи да прошири примену ове конвенције на Ланд Берлин путем изјаве упућене Генералном секретару Савета Европе.
4. У погледу Краљевине Холандије, ова конвенција ће се примењивати на њену европску територију. Краљевина ће моћи да прошири примену Конвенције на холандске Антиле, Суринам и холандску Нову Гвинеју путем изјаве упућене Генералном секретару Савета Европе.
5. Непосредним договором између две или више Страна уговорница, поље примене ове конвенције ће моћи да се прошири на услове који буду прописани у том споразуму, на сваку територију једне од ових страна која није наведена у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, а чије међународне односе обезбеђује једна од страна.

Члан 26

1. Осим одредаба става 7. члана 15. и става 3. члана 16. ова конвенција укида, у погледу територија на које се примењује, оне одредбе из уговора, конвенција или билатералних споразума којима се, између две стране уговорнице, регулише правна помоћ у кривичним стварима.

2. Међутим, ова конвенција неће дирати у обавезе садржане у одредбама сваке друге међународне конвенције билатералног или мултилатералног карактера, чије извесне клаузуле регулишу или ће регулисати, у одређеној области, правну помоћ у посебним питањима.

3. Стране уговорнице ће моћи да закључе између себе билатералне или мултилатералне споразуме о правној помоћи у кривичним стварима само ради допуне одредаба ове конвенције или ради лакше примене начела које она садржи.

4. Када се, између две или више страна уговорница, правна помоћ у кривичним стварима пружа на основу јединственог законодавства или посебног режима који предвиђа међусобну примену мера правне помоћи на њиховим територијама, ове стране ће моћи да регулишу своје међусобне односе у тој области полазећи искључиво од ових система без обзира на одредбе ове конвенције. Стране уговорнице које искључе или би искључиле из својих међусобних односа примену ове конвенције, у складу са одредбама овог става, мораће да упуте, у том циљу, нотификацију Генералном секретару Савета Европе.

Члан 27

1. Ова конвенција остаће отворена за потпис члановима Савета Европе. Она ће се ратификовати, а ратификациони инструменти ће се депоновати код Генералног секретара Савета.

2. Конвенција ће ступити на снагу по истеку 90 дана од предаје трећег ратификационог инструмента.

3. Она ће ступити на снагу у погледу сваког потписника који је буде касније ратификовао по истеку од 90 дана од предаје његовог ратификационог инструмента.

Члан 28

1. Комитет министара Савета Европе може да позове сваку државу која није чланица Савета да приступи овој конвенцији. Одлука која се тиче овог позива треба да буде једногласно прихваћена од стране чланова Савета који су ратификовали Конвенцију.

2. Приступање ће се обавити предајом, код Генералног секретара Савета, инструмента о приступању који ће ступити на снагу по истеку од 90 дана од предаје.

Члан 29

Свака Страна уговорница може, сама за себе, да откаже ову конвенцију упућивањем нотификације Генералном секретару Савета Европе. Ово отказивање ступа на снагу по истеку шест месеци од дана пријема њене нотификације од стране Генералног секретара Савета.

Члан 30

Генерални секретар Савета Европе саопштиће члановима Савета и владе сваке државе која је приступила овој конвенцији:

(а) имена потписника и предају сваког инструмента о ратификацији или приступању;

(б) дан ступања на снагу;

(ц) пријем сваке нотификације у складу с применом одредаба става 1. члана 5, става 3. члана 7, става 6. члана 15, става 2. члана 16, члана 24, ст. 3. и 4. члана 25. и става 4. члана 26;

(д) сваку резерву изражену у складу са применом одредаба става 1. члана 23;

(е) повлачење сваке резерве у складу са одредбама става 2. члана 23;

(ф) сваку нотификацију о отказивању која је добијена у складу са применом одредаба члана 29. и датум његовог ступања на снагу.

У име чега, доле потписани, прописно за то овлашћени, потписују ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру, 20. априла 1959. године, на француском и енглеском језику, при чему су оба текста веродостојна, у једном једином примерку, који ће бити положен у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета послаће његову оверену копију владама које су потписале и приступиле Конвенцији.

ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог протокола,

У жељи да олакшају примену у фискалним кривичним стварима из Европске конвенције о пружању правне помоћи у кривичним стварима која је отворена за потписивање у Стразбуру 20. априла 1959. (у даљем тексту: Конвенција);

Сматрајући да је исто тако сврсисходно да се поменута конвенција допуни у неким другим питањима,

Договориле су се о следећем:

Део I

Члан 1

Стране уговорнице неће вршити право предвиђено у члану 2(а) Конвенције да одбију правну помоћ само због тога што се захтев односи на дело које је по мишљењу замољене стране фискално кривично дело.

Члан 2

1. У случају када је Страна уговорница задржала право да извршење замолница ради претреса или заплене предмета подлеже услову да је дело које је предмет замолнице кажњиво према закону стране молиље и замољене стране, овај услов ће бити испуњен у погледу фискалних кривичних дела, ако је кривично дело кажњиво према закону стране молиље и одговара истом таквом делу према закону замољене стране.

2. Захтев неће моћи да се одбије због тога што законодавство замољене стране не намеће исту врсту такси или пореза, или не садржи исте пореске, царинске или девизне прописе као законодавство стране молиље.

Део II

Члан 3

Конвенција ће се примењивати и на:

(а) доставу аката који имају за циљ извршење казне, наплату новчане казне или плаћање трошкова поступка;

(б) мере које се односе на одлагање изречене казне или на њено извршење, на условно ослобађање, на одлагање почетка извршења казне или на прекидање њеног извршења.

Део III

Члан 4

Члан 22. Конвенције је допуњен следећим текстом, с тим да првобитни члан 22. Конвенције чини став 1, а одредбе у даљем тексту став 2:

"2. Осим тога, свака страна уговорница која је доставила горе поменуте извештаје доставиће заинтересованој страни, на њен захтев, у посебним случајевима, преписе пресуда и мера о којима је реч, као и свако друго обавештење које се на њих односи, како би јој омогућила да размотри да ли оне захтевају предузимање мера на унутрашњем плану. Ово општење ће се обављати између заинтересованих Министарстава правде."

Део IV

Члан 5

1. Овај протокол је отворен за потписивање државама чланицама Савета Европе које су потписале Конвенцију. Подлеже ратификацији, прихватању или одобравању. Инструменти о ратификацији, прихватању или одобравању биће предати Генералном секретару Савета Европе.

2. Протокол ступа на снагу по истеку 90 дана од предаје трећег инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању.

3. Протокол ступа на снагу у погледу сваке државе потписнице која га буде ратификовала, прихватила или одобрила по истеку 90 дана од предаје њеног инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању.

4. Држава чланица Савета Европе не може да ратификује, прихвати или одобри овај протокол а да није истовремено или претходно ратификовала Конвенцију.

Члан 6

1. Свака држава која је приступила Конвенцији може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. Приступање ће се обавити путем предаје, код Генералног секретара Савета Европе, инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању који ће ступити на снагу по истеку 90 дана од његове предаје.

Члан 7

1. Свака држава, у тренутку потписивања или предаје свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању, може да одреди територију или територије на које ће се примењивати овај протокол.

2. Свака држава, у тренутку предаје свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању или касније може да прошири примену овог протокола, у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, на сваку другу територију назначену у изјави чије међународне односе обезбеђује или за које је овлашћена да уговара.

3. Свака изјава дата на основу претходног става може да се повуче у погледу сваке територије која је назначена у тој изјави, путем нотификације упућене Генералном секретару Савета Европе. Повлачење ступа на снагу по истеку рока од шест месеци од дана пријема нотификације од стране Генералног секретара Савета Европе.

Члан 8

1. Резерве изражене од једне Стране уговорнице у погледу једне одредбе Конвенције примењиваће се и на овај протокол, осим ако ова страна не изрази супротну намеру у тренутку потписивања или предаје свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању. Исто важи и за изјаве дате на основу члана 24. Конвенције.

2. Свака држава може, у тренутку потписивања или предаје свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању да изјави да задржава право:

(а) да не прихвати део И, или да га прихвата само у погледу неких кривичних дела или врсте кривичних дела која су наведена у ставу 1, или да не извршава замолнице ради претреса или заплене предмета у фискалним кривичним делима;

(б) да не прихвати део ИИ;

(ц) да не прихвати део ИИИ.

3. Свака страна уговорница која је изразила резерву на основу претходног става може да је повуче преко изјаве упућене Генералном секретару Савета Европе, а која ће ступити на снагу на дан њеног пријема.

4. Страна уговорница која је применила на овај протокол резерву изражену у погледу одредбе из Конвенције или која је изразила резерву у погледу одредбе из овог протокола, не може да тражи примену ове одредбе од државе Стране уговорнице; међутим, она може, ако је резерва делимична или условна, да тражи примену ове одредбе у мери у којој ју је она прихватила.

5. Ниједна друга резерва се не прихвата на одредбе овог протокола.

Члан 9

Одредбе овог протокола не дирају у детаљније одредбе садржане у билатералним или мултилатералним уговорима који су закључени између страна уговорница на основу примене члана 26. став 3. Конвенције.

Члан 10

Европски комитет за кривичне проблеме Савета Европе пратиће извршење овог протокола и омогућиће, ако је потребно споразумно решење сваке тешкоће до које би дошло у спровођењу Протокола.

Члан 11

1. Свака Страна уговорница може, сама за себе, да откаже овај протокол нотификацијом упућеном Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказ ће ступити на снагу по истеку шест месеци од дана пријема нотификације од стране Генералног секретара.

3. Отказивање Конвенције аутоматски повлачи за собом отказивање овог протокола.

Члан 12

Генерални секретар Савета Европе обавестиће државе чланице Савета и сваку државу која је приступила Конвенцији о:

- (а) сваком потписивању протокола;
- (б) предаји сваког инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању;
- (ц) сваком датуму ступања на снагу овог протокола у складу са својим чл. 5. и 6;
- (д) свакој изјави која је примљена у складу са применом одредаба ст. 2. и 3. члана 7;
- (е) свакој изјави која је примљена у складу са применом одредаба става 1. члан 8;
- (ф) свакој резерви која је изражена у складу са применом одредаба става 2. члана 8;
- (г) повлачењу сваке резерве до које је дошло у складу са применом одредаба става 3. члана 8;
- (х) свакој нотификацији која је примљена у складу са применом одредаба члана 11. и датуму када отказивање ступа на снагу.

У име чега су доле потписани, прописно за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру, 17. марта 1978, на француском и енглеском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у само једном примерку који ће бити положен у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставиће његов оверени препис свакој држави чланици и државама које су му приступиле.

ЧЛАН 3

Приликом предаје инструмента о потврђивању, Савезна Република Југославија ће, у складу са чланом 23. став 1. Конвенције, изразити следећу резерву:

"Савезна Република Југославија ће пружати правну помоћ само у поступцима који се односе на кривична дела предвиђена законом Савезне Републике Југославије, а за чије кривично гоњење су, у тренутку када је правна помоћ затражена, надлежни правосудни органи (члан 1. став 1. Конвенције).

ЧЛАН 4

Приликом предаје инструмента о потврђивању, Савезна Република Југославија ће дати следеће изјаве:

"1. Савезна Република Југославија ће достављати позиве за долазак пред суд, који гласе на лице против кога се води кривични поступак и које се налази на њеној територији, само ако се позив достави надлежном правосудном органу најмање 30 дана пре дана који је утврђен за долазак позваног лица пред суд (члан 7. став 3. Конвенције);

2. У случају примене члана 15. став 2. Конвенције, Савезна Република Југославија тражи да се препис за молбе за правну помоћ достави Савезном министарству правде (члан 15. став 6);

3. Савезна Република Југославија изјављује да ће као правосудне органе, у смислу ове конвенције, сматрати редовне судове и јавна, односно државна тужилаштва (члан 24. Конвенције)".

ЧЛАН 5

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".